

La manipulació del «noi»

Els «boixos nois», fans del Barça

Al caliu, o millor a recer, del Barça triomfant de la lliga 84-85, pren força entre un petit sector de l'afició blaugrana una colla cridanera autoanomenats els «boixos nois», que es situen en la grada del gol sud del Camp Nou. El referent obligat dels «boixos» són els famosos *supporters* anglesos i, ací a l'Estat espanyol, salvant les necessàries fronteres ideològiques, els *ultra sur*, aficionats madrilenys que, tal com el nom indica i sovint ratifiquen, són la cara més representativa del feixisme futbolero.

Els «boixos» tenen entre quinze i vint anys i, per tant, compten amb l'entusiasme juvenil que l'edat comporta. Són una xicalla sorollosa que donen als partits del Barça una nota de color —bandera anglesa inclosa— i alegria, no exempta, de vegades, d'un toc de bufonada, producte, potser, de la ceguesa a què es veuen abocades les sofrides coronàries futboleres. L'enemic a mort dels «boixos» són, com no, els seguidors del Madrid, i des de la famosa lesió del *crack* Maradona a peus de Goikoetxea, els seguidors del Bilbao. No hi ha treva, tan poca que no els fa cremar una bandera castellana a les portes de l'hotel on s'hostatja el Madrid, venjant així l'afronta nacional a què estem sotmesos per Sòria i Segòvia, segons el parer dels «boixos».

Posats a cremar, aquests xicotets no paren en palles. Tot aquell enemic del Barça es converteix, per

obra i màgia dels «nois», en enemics nacionals. D'aquesta manera, el poble de Catalunya té enemics tan curiosos com el poble basc o el poble castellà. Fa tres setmanes, en el partit Barça-Santander, els «boixos» cremaren una *ikurriña*, responnent així a la bestiesa que tres energúmens bilbaïns feren amb una senyera. La premsa conservadora de Madrid està encantada amb

Allau banderívola que no sempre és allò que havia de ser

aquests «nois»; no perden ocasió de donar publicitat a les seues falles.

L'aspecte preocupant és que tan singulars artistes sembla que tenen el suport de la directiva barcelonista. No s'explica, si no, que tinguen espai reservat en la premsa esportiva «oficial», convocant manifestacions de desgreu, o animant la «gent blaugrana» a enfurismar-se contra el rival secular. Tampoc no s'explica que, localitzats

com són al gol sud, la directiva no impidesca la crema de banderes d'altres nacionalitats tan oprimides com la que ells pretenen defensar. Un dia d'aquests, un jugador del Betis farà una entrada poc ortodoxa a Schuster i, en represàlia, els «boixos» fumigaran una bandera andalusca.

A més, a aquests «boixos», els passa com a Josep Lluís Nuñez, que sent una especial dèria per arrogar-se la representació nacional catalana. I la ve-

— Sembla que el iugoslau Josip Skoblar, entrenador del Rijeka, equip injustament eliminat pel Real Madrid, serà el nou preparador de l'Elx, en substitució d'Antonio Ruiz, que va ser cessat per la directiva il·licitana, pels mals resultats de l'equip. Convé insistir, d'altra banda, en el fet que l'Elx encara pertany a la Federació Murciana de Futbol. González Lizondo no hi té res a veure. De Vicente Ramos, no se'n sap res, Manolita no el troba.

— Vicente Tormo, president del València i afiliat al partit de l'estampeta (l'Opus), ha demanat ajuda a Joan Lerma, per tal que la Generalitat es faça càrrec dels problemes econòmics de l'entitat. «Honorable, estem més arruïnats que el xalet de Blasco Ibañez». I Lerma: «si vol pegar a fugir, jo li deixo la meua barca».

— L'esport de la boxa va de mal borràs. A Bilbao, on se celebraven tres campionats d'Espanya, l'organitzador de la vetlada no recaptà ni per a pagar als acomodadors. La crisi arriba a l'hòstia.

— Els serveis de seguretat del Barça avortaren (sense que Wojtila se n'adonàs) una xarxa de falsificadors d'entrades, que pretenien vendre-les en el partit contra el Madrid. La vida està un pèl dura, i cadascú es guanya les garrofes com pot.